

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA

**XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per
Descripció ---- XII Intersocial**

10 de Març de 1985

La Joncosa – L' Albà Vell – La Joncosa

Comarca: Baix Penedès – Alt Camp

A.E. TALAIA

XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

A.E. TALAIA

A.E. TALAIA

BIBLIOTECA

SECCIO DE MUNTANYA

REGLAMENT DE LA XII MARXA D'ORIENTACIO PER DESCRIPCIO I
XXVII MARXA SOCIAL A CELEBRAR EL PROPER DIA 10 MARÇ 1985

IIIer. TROFEU JNLIÀ - CASTANER

BAIX PENEDES

ORGANITZACIO

La secció de muntanya de l'A.E. Talaia organitza la XII Marxa d'Orientació per Descripció i XXVII Marxa Social.

INSCRIPCIONS

Podràn participar a la Marxa tots els afiliats a entitats federades que posseeixin la llicència federativa vigent, a partir dels 12 anys. Les inscripcions dels equips, constituïts per dues persones representants de la mateixa entitat, es podràn fer a l'A.E. Talaia, carrer del Comerç, 4, del dia 18 de febrer al 9 de març, de les 19 a les 21 hores.

Hi podràn participar també els socis de l'entitat que no hagin pres part a la Comissió organitzadora. El sorteig per establir l'ordre de sortida dels equips tindrà lloc a l'A.E. - Talaia el dia 9 de març a les 20 h., en presència dels delegats de les entitats participants que vulguin assistir-hi. Els drets d'inscripció seràn de 300 pts. per equip.

EQUIPS

Tots els marxadors hauràn de dur motxilla i el distintiu d'identificació. Un cop formalitzada l'inscripció només podrà canviar-se un component de l'equip abans de la seva sortida i previa comunicació a l'organització i acceptació per part d'aquesta. Cada entitat participant anomenarà un delegat que serà l'única persona facultada per tractar amb l'organització.

SORTIDA

Es donarà a LA JUNCOSA DEL MONTMELL.

Es començarà a donar la sortida a les 8 del matí. Tot equip que es presenti en retard a la sortida, serà inclòs al grup d'equips que determini l'organització.

A.E. TALAIA

XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

DOCUMENTACIO

El dia 9 de març, a les 20 h., es farà el sorteig per establir l'ordre dels equips a la sortida i es lliurarà la documentació següent:

- 1) Distintius d'identificació.
 - 2) Fulls descriptius per anar de la sortida al 1er control.
En aquest control es donaran els fulls per anar al següent i així succesivament.
 - 3) Fulls de ruta per anotar el pas pels controls.
 - 4) Els reglaments.
- A les 18h
En els fulls descriptius ja ve indicat el temps de parada en els controls i les mitjanes a seguir en cada tram, així com si hi ha aigua o no.

PARADES

Per al descans dels marxadors es concediran quatre parades obligatòries:

- Una parada de 30 minuts.
- Tres parades de 15 minuts.

A tots els controls sense neutralització es concedeix un minut de neutralització per compensar la pèrdua de temps en la marcada d'horaris. En cap cas es concediran neutralitzacions extraordinàries de caràcter particular; si calia per la bona marxa de l'organització, l'entitat organitzadora es reserva el dret d'alterar les ja previstes.

CONTROLS

Hi haurà uns controls per anotar l'hora de pas dels equips. A més de la sortida i l'arribada hi haurà uns controls que estaran descrits en el full corresponent, i d'altres que no es donaran a conèixer fins al final de la prova. Els controls - donaran l'hora a minut vençut. Els controls es tancaran 30 minuts després de l'hora en que l'organització calcula ha de passar-hi el darrer equip.

PENALITZACIONS

Cada minut d'avançament o retard amb l'horari oficial serà penalitzat de la forma següent:

Arribada i controls de neutralització: 1 punt
Controls de regularitat: 1 punt
Controls de pas: 20 punts per cada control omès.

A.E. TALAIA

XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

PUNTUACIO

La resultant de la suma de les penalitzacions ja descrites.

DESCALIFICACIONS

- 1) Anotacions o esmenes al full de ruta que el desvrituin.
- 2) Alterar, durant la prova, la composició de l'equip.
- 3) No passar els controls per l'ordre establert.
- 4) Efectuar el recorregut, total o parcial, abans de l'inici.
- 5) L'equip que canviï de lloc les marques de l'organització, o les amagui.
- 6) No portar motxilla durant tot a part del recorregut
- 7) Endarrerir-se més de 30 minuts en relació a l'horari oficial, en qualsevol dels controls.

CLASSIFICACIO

Hi haurà tres classificacions: una de general per equips foranis, un altre pels equips de l'entitat i la darrera per entitats, aquesta només les foranies. La classificació general s'establirà pel total de punts carregats a cada equip i de menor a major. En cas d'empat classificarà millor:

- 1) L'equip amb més controls amb el temps exacte.
- 2) L'equip amb major nombre d'aproximacions d'un minut.
- 3) L'equip amb major nombre d'aproximacions de dos minuts,
- 4) i així succeïssim.

Per la classificació per entitats es totalitzaran els punts aconseguits pels seus tres millors equips classificats.

L'entitat organitzadora trameterà a les entitats participants la classificació provisional dins dels 7 dies després de la celebració de la prova. Les reclamacions seran ateses fins el dia 9 d'abril i seran revisades a l'reunió del Jurat Classificador, qui decidirà. La classificació definitiva serà tramesa dins dels 7 dies següents a la reunió del J. C.

HORARI OFICIAL

Serà fet públic 10 minuts després de l'arribada del darrer equip. Un cop comunicat no serà admesa cap reclamació sobre l'horari de pas pels controls.

RECLAMACIONS

A l'arribada hi haurà un llibre de reclamacions a disposició dels equips.

A.E. TALAIA

XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

JURAT DE SORTIDA I ARRIBADA

Serà convocat abans de sortir el primer equip i al final de la cursa i estarà compost per: Dos membres del Comitè Català de Marxes, dos membres de l'entitat organitzadora, Un representant de l'entitat amb més equips inscrits.

Podrà decidir sobre qualsevol contratemps que pugui esdevenir a la sortida o a la arribada. I davant la possibilitat de suspendre la cursa, convocarà obligatoriament una reunió de delegats de les entitats participants, ja sigui per decisió del propi Jurat o a petició de l'organització.

JURAT CLASSIFICADOR

El componen el President i dos membres del Comitè Català de marxes, tres membres de l'entitat organitzadora i el delegat de cada una de les entitats participants. Aquest Jurat es reunirà el dia 10 d'abril a les 19 h. al local de l'A.E. Talaia, per a jutjar les reclamacions que s'hagin efectuat. En cas d'empat en les votacions quepuguin tenir lloc, el vot del President del Comitè Català de Marxes, o representants per ell anomenats, es considerarà determinant.

DISPOSICIONS FINALS

El mal temps no serà obstacle per la celebració de la prova, la qual podrà ésser alterada per l'Organització i suspesa per acord dels delegats, convocats pel Jurat de Sortida.

La Mutualidad General Deportiva cobreix als participants d'aquesta marxa, posseïdors de la llicència federativa vigent dels riscos d'accident, de les responsabilitats econòmiques pels danys causats a terceres persones no esportives i en la quantia que assenyala l'article 42 de la dita Mutualidad. Així mateix els marxadors que la tinguin queden assegurats per la tarja combinada PHOENIX.

Qualsevol cas no previst en aquest reglament serà resolt segons pertorqui pel Jurat de Sortida, el Classificador o el C.C. Marxes. El present reglament ha estat aprovat pel C.C. de Marxes i establert d'acord amb les normes vigents de la F.E.E.C.

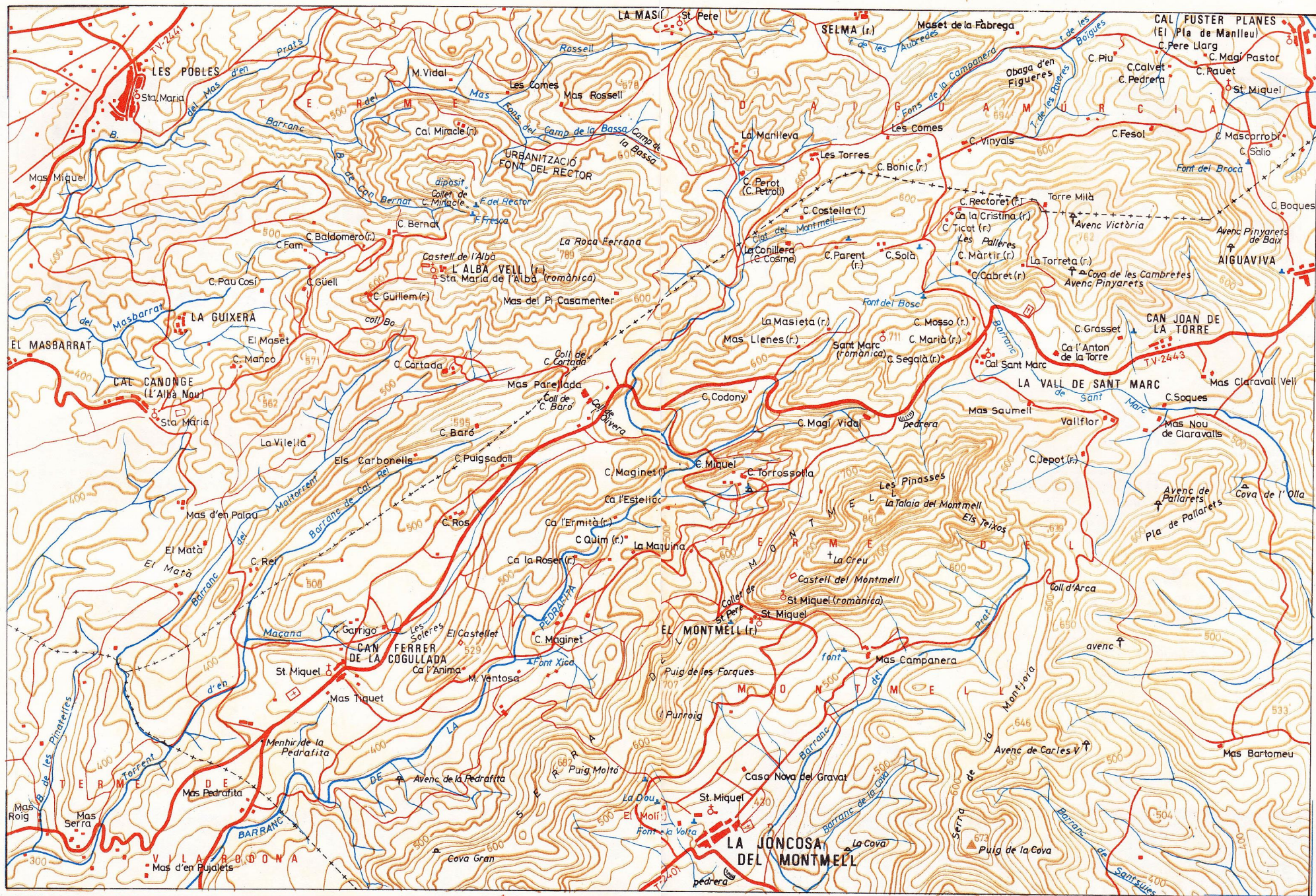
XII Marxa d'Orientació per Descripció

XXVII Marxa Social

*Comarques del
BAIX PENEDES i ALT CAMP
La Joncosa - l'Albà Vell - Sant Marc*

10 DE MARÇ DE 1985

**AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA
VILANOVA I LA GELTRÚ**

SIGNES CONVENCIONALS :

CARRETERA
CAMI PISTA
CAMINOI, CORRIOL
LIMIT DE TERME

TEMPLE
FONT
COVA
AVENC

ESCALA : 1 / 25 000
Distància entre corbes de nivell: 20 metres

0 km 1 km 2 km.

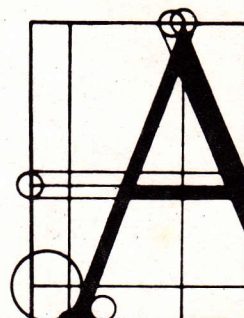
TOPONIMIA : JOAN VIRELLA I BLODA

DIBUIX : ANTONI SAGARRA I MAS (n° 18)

Sempre donant suport a la Cultura

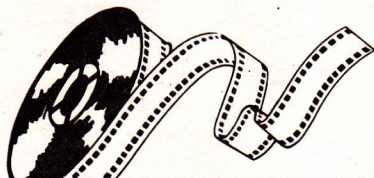
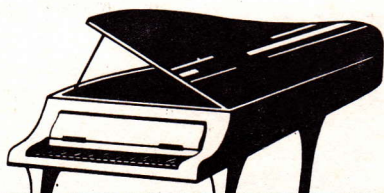
*«La pintura és una poesia muda;
la poesia, una pintura cega.»*

LEONARDO DA VINCI

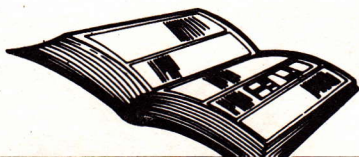
*«La música és el que m'ha fet
creure en Déu.»*

ALFRED DE MUSSET

*«No hi ha afalac, no hi ha trampa per a l'enginy,
com un llibre nou cada dia.»*

BALTASAR GRACIAN

«L'art és una imitació de la Naturalesa.»

HORACI

Obra Cultural

Caixa d'Estalvis del Penedès
som de casa

Tallers Gràfics

VILASECA Rbla. Principal, 11 - Vilanova i la Geltrú

A.E. TALAIA
XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

A.E. TALAIA

Secció de Muntanya

XII MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

XXVII MARXA SOCIAL

Comarques: Baix Penedès-Alt Camp

10 de març de 1985

De la Sortida al control B

Sortim de la Plaça Major del poble i enfilem amunt per un carrer del mateix nom. Passem pel costat d'una font i d'un safareig. Després d'un gran casal amb portal dovellat, girem a l'esquerra, en direcció a l'església del poble.

Deixem l'església a la dreta i continuem amunt per un camí ample, pedregós. Durant els primer metres és aconsellable, però, de seguir-lo arran per l'esquerra, i quan trobem un marge el seguim pel mig. Pugem bastant fort. Després, el camí ample esdevé corriol, bifurca, i agafem la branca esquerra, que ens mena a una ampla pista; la seguim a la dreta, pujant.

Davant nostre veurem unes altes moles rocoses, amb alguna edificació: restes d'un castell, una restaurada capella romànica i una altra església més recent. La pista transcorre una bona estona per una zona semi-estepària. S'hi veu algun grupet de pins. Al fons, a la dreta, veiem, entre uns camps conreats, una casa mig reconstruïda.

Abans d'entrar al bosc, veiem al marge esquerra, una entrada treballada a la pedra, que serveix per aixopluc. Pocs metres més endavant, deixem la pista i agafem un sender, a l'esquerra. Més amunt en trobem un altre de transversal, i el seguim, a la dreta.

Desemboquem a una pista, la seguim per l'esquerra, retombem i pugem lleugerament. Tot just passat el revolt, deixem la pista i seguim per un senderó, a l'esquerra, que va pujant i retombant, entremig de molestoses argelagues. El corriollet va salvant alguns marges i es fa més i més costerut.

Fem cap a un ample camí mig embrossat; el travessem i seguim amunt, passant pel costat d'un bassiol, que ens queda a l'esquerra. Continuem paral·lels a un reguerot d'aigua, curull de jonqueres (plantes que donen nom al poble de baix), per iniciar una forta pujada fins arribar a una font enmig d'un grup d'arbres nus.

Deixant la font a l'esquerra, continuem per un corriol que mena a l'església més nova ja esmentada. Abans d'arribar-hi, però, ens separem del corriol; passem molt a ran d'una pila baptismal trencada; deixem, a l'esquerra, unes edificacions enrunades (veient-nos obligats a passar pel damunt de les pedres caigudes), així com una porta d'entrada a un cementiri, i finalment, desemboquem a una pista, que seguirem per l'esquerra.

Som ara molt a prop de l'altra capella, reconstruïda, enmig dels penyaïls que veiem abans. La pista fa un revolt i es dirigeix cap a un collet. Poc abans d'arribar-hi, i molt a prop d'un rètol il·legible, la deixarem i agafarem un senderó, a la dreta, descendent. Creuem un malmès camí de carro i seguim enfront, davallant. El senderó és bastant rocós.

Tornem a enllaçar amb la pista i la seguim en sentit descendent. Per damunt nostre, a la dreta, dalt d'un turó, veiem les romanalles d'un antic castell, la visita del qual recomanem, per una altra ocasió, als marxadors que no ho coneguin.

A.E. TALAIA

XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

La pista s'apropa a un xalet de construcció recent, tot descrivint un re volt cap a l'esquerra. Deixem una pista a la dreta. A mig revolt, sense arribar a la casa, abandonarem la pista i continuarem per un ample camí, a la dreta, que planeja i baixa.

El camí esdevé corriol i transcorre per un lloc ombrívol, flanquejat de vegetació on abunda l'argelaga o gatosa.

Caminem paral·lels a un ample camí, que tenim a l'esquerra, al qual anirem a parar, seguint-lo en sentit ascendent.

A la dreta, veurem, més endavant, una paret de roca blanquinosa; pocs me tres abans de que s'acabi, deixarem el camí i agafarem un corriol embrossat, a l'esquerra.

Travessem uns camps i entrem en un petit bosc. El senderó és ple de pinas sa. A l'esquerra, veiem, entremig dels arbres, unes edificacions, i a la paret de la dreta, una cova natural.

Troblem una bifurcació i agafem la branca dreta, que és força ampla.

Passem a frec d'un canyissar, una petita font i una bassa, que ens queden a l'esquerra, juntament amb un grup d'arbres. Més endavant trobem, també a l'esquerra, una altra bassa.

Seguim un corriol, que voreja un marge, deixant-ne un altre a la dreta. Travessem un camp i desemboquem a una pista, que seguim, a l'esquerra.

Arribem així a una casa antiga on podrem contemplar un magnífic trull d'o li.

Aquí està situat el control B.

De la Sortida al Control A : 4,145 km/h.

Del Control A al Control B : 4,500 km/h.

Hi ha aigua, però poqueta.

Descans: 30 minuts.

A.E. TALAIA
XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

A.E.TALAIA

Secció de Muntanya

XII MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

XXVII MARXA SOCIAL

Comarques: Baix Penedès-Alt Camp

10 de març de 1985

Del Control B al Control E

Sortim del Control B per un camí herbós, descendent, a la dreta de la casa. Desemboquem tot seguit a un antic camí de carro, que seguim en sentit descendent. Fem cap a un altre camí de carro, més modern, planer i descendent, que va retombant, seguint la capçalera d'un fondal.

Un cop travessat aquest fondal, passem a prop de les restes d'un forn de calç, que tenim a la dreta. Seguim davallant lleugerament. Ara podem veure, a dalt, a l'esquerra, la casa que hem deixat fa poc.

Empallem amb una pista, que seguim cap a la dreta. Retombem pronunciadament per travessar un fondal. La pista puja suaument i torna a baixar. Entront veiem una casa en ruïnes, a l'altra part del fondal. A l'esquerra tenim camps conreats, de color rogenc, igual que el de la pista.

El primer trencall de pista que trobem, a l'esquerra, el seguim. Bifurca immediatament i agafem la branca més a l'esquerra. Veiem uns ruscs d'a belles.

El camí ens porta davant dels camps conreats, els voregem i travessem una riereta per on discorre un minço doll d'aigua. Novament trobem una bifurcació i agafem la branca dreta, que puja.

Arribem a uns conreus, que voregem per l'esquerra. Davant mateix d'una gran mata, enmig d'aquests conreus, deixem de vorejar les terres i seguim per un corriol, a l'esquerra, que puja, passant per entremig d'un roure i pins. El senderó és bastant herbós i a estones imprecís. De totes maneres està força senyalitzat.

Salvem un marge i empallem amb un camí transversal, que seguim en direcció a l'esquerra. Sortim del bosc girant, a l'esquerra, per un corriol. De seguida bifurca i tombem a la dreta. Breus moments després, arribem a una clariana on trobarem senyals a terra, que ens indiquen que hem de girar a la dreta, davallant en direcció a una caseta d'obra.

El camí és de carro, herbós, s'eixampla i es dirigeix cap a uns cultius. A la dreta, hi discorre un torrentet. Al davant nostre, veiem unes edificacions de granja. Després, ens van quedant a l'esquerra.

Fem cap així a una carretera, que seguirem en direcció a la dreta. Baixem suaument. Pocs metres més endavant, abans d'arribar a un pontet, deixarem la carretera i agafarem una pista, a l'esquerra. És pedregosa i erosionada pels aiguats.

Així que arribem a l'entrada a uns conreus, deixem la pista i agafem un sender pujador, a l'esquerra. En trobem un altre de més ample i rocós, que seguim en sentit ascendent.

Per l'esquerra se'ns ajunta un corriol. Seguim pujant. A banda i banda d'aquest costerut camí, continuem tenint abundància d'argelagues i pins.

Passada una estona, el camí desemboca a un coll, on hi ha una clariana. Aquí agafem una pista, a la dreta. Per l'esquerra se'ns ajunta un camí. A l'inici d'una forta pujada, deixem la pista i trenquem a l'esquerra, per un camí antic i pedregós. Immediatament, tornem a fer cap a la pista, que seguim en sentit descendent.

A.E. TALAIA
XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

A la dreta, tenim un turó rocós, on veurem, més endavant, la boca d'una petita cavitat. Enfront tenim una masia. Arribem a una pista; la travessem i seguim per un camí de carro, baixador, vorejat de jonqueres.

Passem per entre conreus de vinya i anem en direcció a la casa. A l'esquerra ens queda una cabana, i després una pica. Per la dreta se'ns ajunta una pista que baixa de la muntanya; pocs moments després en deixem una altra.

Prop de la casa, arribem a una cruïlla de camins i agafem el trencall dret; retomba i tot seguit agafem un corriol a la dreta, que passa pel costat d'un pi. El senderó és pujador i entra en el bosc. Més amunt, el camí es fa esborradís entre els coscons, pel que caldrà parar esment en els colors de l'organització.

Anem pujant i salvant marges d'antigues feixes. Fins i tot caldrà fer una petita grimpada en algun sector rocós. Durant un curt trajecte planeja.

Si el dia és prou clar, podrem veure des d'aquest punt una bonica panoràmica del camp de Tarragona i com a teló de fons, la zona marítima fitada per l'alta xemeneia fumejant de la Petroquímica de Tarragona.

Seguim una estoneta per corriol confús, però degudament senyalitzat. Més endavant, en un espai de bosc més clar, podem veure les enrunades muralles d'un castellot. En alguns indrets, el camí queda obstaculitzat per una zona de brancatge.

Anem a parar així al planer llom d'una serreta, que queda limitada per uns penyots. Continuem per un camí a l'esquerra, que davalla momentàniament, per tornar a pujar brument, i fer cap al final d'una pista oberta recentment per desforestar aquest sector.

Travensem aquesta placeta de maniobra i continuem per un ample corriol marcat, amunt. Arran d'un marge, girem a l'esquerra. Continuem pujant.

Ens anem apropant al conjunt de ruïnes d'un antic poblat. A l'esquerra, ens queda, entre altres coses, restes de l'absis d'una antiga església. Passem per entre un portal defensiu i el camí gira immediatament a la dreta, davallant, fent una giragonsa.

Per la dreta se'ns ajunta un camí. Al poc temps trobem una bifurcació, i agafem la branca dreta, que és la menys visible. El camí transcorre pel llom d'una serra, i més endavant s'inclina decididament cap a la dreta, baixant de manera més pronunciada, fins arribar a un camí, transversal, que seguim en direcció a l'esquerra.

Som a les envistes d'una gran masia, a la dreta, per sota de nosaltres. El camí fa un retomb i desemboca a un altre de carro, ample, que seguim per l'esquerra.

Troblem una altra pista i la seguim en direcció a la casa. Aquí hi ha el Control E.

Del Control B al Control E: 4,669 km/h.

Del Control C al Control D: 4,596 km/h.

Del Control D al Control E: 3,360 km/h.

No hi ha aigua.

Descans: 15 minuts.

A.E. TALAIA
XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

A.E.TALAIA

Secció de Muntanya

XII MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

XXVII MARXA SOCIAL

Comarques: Baix Penedès-Alt Camp

10 de març de 1985

Del Control E al control G

Sortim del control pel mateix camí per on hem arribat; travessem la pista i ascendim, passant de llarg del corriol per on hem baixat abans, que està marcat.

El camí planeja. En una zona herbosa, deixem el camí i pugem per un corriol, a la dreta. Arribem a un camp ermotat i el voregem per la dreta. Saltem a la part superior de les feixes i anem vorejant el bosc proper.

Travessem novament una feixa a ran d'un marge, que tenim a l'esquerra. Ens allunyem d'aquest marge de l'esquerra i ens anem cap a un altre de la dreta. Entrem en una zona de gatoses o argelagues.

Finalitzat aquest sector, entrem en un altre de bosc. Sortim del bosc, el camí fa un revolt i passem a ran d'uns marges. Travessem un toll d'aigua provinent d'una antiga font desballestada. Tornem a entrar en una zona d'argelagues. Voregem un dipòsit d'aigua buit, que ens queda a la dreta. El camí va retombant la capçalera d'un fondal, al capdavant del qual, veiem la casa que hem deixat fa una estona.

Per l'esquerra se'ns ajunta un corriol pedregós. Passem per sota d'un pont format per la soca seca d'un arbre i arribem a un collet. Baixem cap a un dipòsit circular, que el deixarem a l'esquerra.

Des d'aquí podrem veure, si el dia és clar, la punxeguda silueta del Montagut, i algunes masies més a prop nostre.

Seguim l'itinerari baixant uns breus moments per una malmesa pista. Al poc temps trobem, a la dreta, una arqueta d'obra que guarda una aixeta de pas. Aquí sortirem de la pista per passar a ran de dita arqueta, i seguir corriol avall.

Deixem l'inici d'un ample camí i seguim fondal avall, fixant-nos bé en els senyals de l'organització. Més que camí, diríem que és el rasot que segueix el llit del fondal, rodejat de més argelagues i altres plantes espinoses.

Fem cap a una pista i la seguim en sentit ascendent. Al final d'una baixada, trobem una pista oberta a l'esquerra, que baixa, i la seguim.

Arribem molt aviat a un enforcall de pistes i agafem la branca dreta, que puja molt suaument. Un cop dalt, i al davant mateix d'un xalet que hi ha entremig del bosc, deixarem aquesta pista i n'agafarem una altra, també ampla, a l'esquerra, que baixa. Enfront nostre, a l'altra banda del bosc, veiem una caseta i alguns turons.

Troblem una altra bifurcació i girem a la dreta, per la branca més tramsitable. La pista retomba i baixa cap al llit d'un fondal. Abans de mig retomb, abandonem la pista i continuem per un esborradís corriol, a la dreta, que remunta el llit del barranc. Arribem a la capçalera del fondal, en una zona de jonqueres que cal travessar, situant-nos així a l'altra part del barranc.

Travessem uns ermots per un corriol i fem cap a un ample camí de carro, que seguim, a la dreta. Arribem al revolt d'un altre camí i el seguim, a la dreta, passant per entremig de camps de cultiu.

A.E. TALAIA

XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

Se'ns ajunta un camí per l'esquerra i arribem una altra vegada a una petita zona de joncs. Ara ens queda una vinya a la dreta. El camí està flanquejat d'ermots i algun pi solitari. Tornem a tenir, més endavant, camps de conreu, a la dreta, i a l'esquerra ermots. De lluny, enfront nostre, podem veure la silueta d'una capella, situada al cim d'un turonet.

En arribar a una cruïlla de camins, agafem el de la dreta, que planeja, pel costat d'uns camps. Fem cap a una altra cruïlla, situada en un collet, i seguim rectes, deixant el camí de la dreta. El caminet està rodejat de pins i sotabosc. Per entremig dels arbres de la dreta, podem anar contemplant la silueta de la dita capella i de la serralada del Montmell.

Enllacem amb una pista. A l'esquerra s'entreveu una gran masia, però la deixem i agafem la pista, en direcció a la dreta, que travessa uns camps conreats. Enmig d'aquests camps, hi veiem una altra masia, de vivenda allargassada. Abans de creuar els camps deixem una altra pista a la dreta. La masia ens queda a l'esquerra, i molt més enlairada, cap al fons, en veiem una tercera.

Seguim per la dreta, per una pista encara ben ampla, que baixa suau-ment; després el camí planeja. Per la dreta se'ns ajunta un camí que procedeix d'uns camps. Més endavant, se'ns n'ajunta un altre per l'esquer-ra. El camí que seguim és ample i bastant planer.

Poc més enllà, deixarem la pista i desviarem per una altra, en direcció a l'esquerra. Trobem una cabana ensorrada tocant a un marge. El camí fa un retomb per salvar un fondal. A mig revolt, deixem el camí i n'agafem un altre, pedregós, que va muntanya amunt. Més endavant bifurca i seguim la branca esquerra.

Passem molt a prop d'un avencó, a l'esquerra; després en veiem un altre de més gran. Paral·lel al nostre, hi discorre un camí per automòbils, a la dreta.

Per un camí molt herbós, fem cap a l'era d'una altra masia, on trobem situat el control G.

Del Control E al Control F : 4,197 km/h.

Del Control F al Control G : 4,680 km/h.

No hi ha aigua.

Descans: 15 minuts.

A.E. TALAIA
XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

A.E. TALAIA

Secció de Muntanya

XII MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

XXVII MARXA SOCIAL

Comarques: Baix Penedès-Alt Camp

10 de març de 1985

Del Control G al Control I

Sortim del control deixant l'era al darrera i passant per un camí de carro, al damunt d'un talús artificial, formant com un collet.

Empallem amb un camí de carro, que agafem per l'esquerra, i transcorre per entre camps herbosos. Més lluny, enlairada, a l'esquerra, veiem una casa enrunada, entremig de bosc de pins.

El camí es va fent indefinit entre els camps. A l'esquerra veurem alguns sectors de canyissars. Gairebé al final d'aquests camps ermotats, deixarem el camí i seguirem un corriol pujador i herbós, a la dreta. Passem per entremig de gran quantitat de cards.

A la dreta veurem alguns tolls d'aigua provinents d'una sorgència propera. Uns pocs metres després de passats aquests tolls, i abans d'arribar a un camp sembrat, deixem el camí i en seguim un altre, herbós, que puja, a la dreta. Ens desviem una mica cap a la dreta i passem per entremig de cards i jonqueres. Saltem a una feixa superior de camps ermotats. Anem retombant en direcció a l'inici d'un marge de pedra.

Agafem un camí pujador i ample, a l'esquerra, i immediatament girem a la dreta. Seguint uns pocs metres un corriol herbós, anem a parar a un altre d'ample i esborradís, on hi ha jonqueres; el travessem i continuem pujant per corriol herbós, que va cap cap a un bosquet. Caldrà està atent als senyals. Després gira sobtadament a l'esquerra; planeja una mica.

Poc després seguirem un ample camí, que puja, passant pel costat d'un còm, que ens queda a la dreta. Anem en direcció a una propera casa.

Tot just passada aquesta masia, el camí bifurca i seguim la branca dreta, que és la més pujadora. Una mica llunyà, a l'esquerra, veurem el poble de Selma, amb el seu campanar i restes del castell.

Sortim del bosc i girem a la dreta per travessar una feixa i endinsar-nos novament en un bosquet, tot descrivint una corba. Tornem a estar en un sector d'argelagues.

El senderó fa cap al costat d'uns camps de conreu, que voregem per la dreta. Arribem a un collet on hi ha quatre camins. A la part dreta veiem una vinya novella. Nosaltres seguirem pel camí del davant, que puja.

Breus moments després, bifurca, i seguim la branca esquerra, que també puja per entre el bosc. El camí descriu una suau zigazaga.

Al bell mig del bosc, i abans que la pujada acabi, desviem a la dreta, per un imprecís corriol, senyalitzat, fent cap així al costat d'una bonica ermita, d'origen romànic, en ruïnes.

Deixem l'ermita i baixem per un corriol bastant fressat i pedregós, entremig de coscons. Arribem a una cruïlla i agafem el senderó de la dreta, que no deixarem fins arribar a una carretera, al davant mateix d'una pedrera.

A.E. TALAIA
XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

Arribats que hi som, creuem la carretera al biaix cap a l'esquerra, i seguim per un ample camí, amb pedrots que obstrueixen el seu inici.

Per l'esquerra se'ns ajunta un camí que ve d'un camp de pomeres. Enfront, bastant allunyada, veiem una casa sense teulat. A l'esquerra deixarem un altre camí que també va als camps de fruiters.

El camí es fa esborradís i el deixem per agafar un corriol, a la dreta, que puja. A estones, el corriol s'eixampla i planeja. Estem passant per zona de bosc a banda i banda. Voregem el tronc d'un arbre caigut i després d'això, el camí es torna bastant estret.

Estem entrant en una zona calcinada fa pocs anys. El corriol remunta lleugerament. Passem a frec d'un gran bloc de pedra, que ens queda a l'esquerra. A partir d'aquí el corriol planeja.

Per sota nostre, a l'esquerra, la vall s'ha eixamplat, deixant-nos veure algunes masies esparses i extensos camps cultivats.

Estem ara en plena zona calcinada, amb gran quantitat de brancatge abatut. Arribats aquí, ens caldrà parar esment, ja que haurem de deixar el corriol i, desviant-nos cap a l'esquerra, anar seguint una estoneta, només guiats pels senyals de l'organització.

Quan arribem al capdavall del fondal, el senderó es fa ja més visible, i el seguim en direcció a la dreta, tot planejant al costat d'unes antigues feixes de cultiu.

A l'esquerra tenim un punxegut turó, curull de monòlits roquers.

Deixarem el camí que seguïem, que gira cap a la dreta, i nosaltres continuarem per l'esquerra, per un sender no tan marcat, passant així per la falda del turó descrit abans, que ens queda a la dreta.

Prop nostre, a l'esquerra, veiem una casa enrunada; una mica més lluny veiem també un agrupament de cases en estat semi-ruïnós. A banda i banda del camí, tenim gran quantitat d'argelagues, bruc i romaní.

Fem cap a un ample camí, que seguim a la dreta, tot pujant. Passem pel costat d'una terrera, que ens queda a la dreta.

L'itinerari transcorre una bona estona per aquest camí ample, planer. Després fa un revolt i puja progressivament de forma que es fa sentir. Al capdamunt de la pujada arribem a un coll.

Aquí trobarem el control H.

Del Control G al control H : 3,860 km/h.

Del Control H al control I : 4,318 km/h.

No hi ha aigua.

Descans : 15 minuts.

XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

A.E.TALAIA

Secció de Muntanya

XII MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

XXVII MARXA SOCIAL

Comarques: Baix Penedès-Alt Camp

10 de març de 1985

Del Control I al Control d'Arribada

Sortim del Control i seguim endavant, ara per camí baixador. La pista descriu un revolt i, tot just començar-lo, la deixarem per seguir per un corriol, baixador i esborradís, a l'esquerra. Al final d'aquesta drecera recuperem altra vegada la pista anterior, que seguim a l'esquerra.

Mentre davallem podem contemplar, a la dreta, les altes parets de la serralada del Montmell, dominada per la Talaia, al cim de la qual hi ha una fita o pessebre col·locat per un grup excursionista.

Travessem un fondal, i al mateix temps, se'ns ajunta, per la dreta, un camí. La pista és ara planera i transcorre entremig de bosc. Més endavant passem a prop de dues plataformes encimentades, a l'esquerra, i d'una cabana, a la dreta.

Al cap d'una bona estona d'anar per aquesta pista, deixem momentàniament el bosc, per passar per una zona d'arbres fruiters, que tenim a banda i banda. Entrem novament en el bosc i de seguida deixarem la pista per seguir per un corriol, força pujador i pedregós, a la dreta.

Enllacem amb un ample camí pista i girem cap a la dreta. A l'esquerra, prop d'un terreny d'arbres fruiters, podem veure una petita balma.

El camí puja i retomba, dirigint-se cap a una masia enrunada que abans hem entrevist. Quan som al retomb, deixem el camí i seguim, a l'esquerra, passant pel costat d'unes altes atzavares.

Ara ens dirigim de dret cap als dos cossos d'edificis, passant per entremig del més ruïnós i el més modern, encara sencer. Deixem l'edifici més nou a la dreta; passem per un camí lleugerament baixador, a frec d'un enderrocs, i entrem en un sector de camps fruiters, vorejant per la dreta.

Arribats a un extrem del camp, agafarem un caminet que surt, a la dreta i que ens portarà cap a una font d'aigua sulfurosa, rodejada de plàtans.

Des de la font anem directament, per un corriol molt herbós, a un gran dipòsit per on passem a frec.

A l'esquerra del camí hi veiem un marge; quan aquest marge es trenca, hi passem pel costat i ens desviem a l'esquerra, també per corriol confús.

Arribem a un camp, però el deixem immediatament, per seguir per un corriol, a l'esquerra, que continua baixant, fins arribar a un camí més ample que s'inicia en uns camps de fruiters. El seguirem en sentit descendent.

Desemboquem en un altre camí, molt més ample, i el seguim a la dreta, continuant davallant. A l'esquerra deixem un camí que va a uns camps. Planegem una llarga estona.

Arribem a una zona d'explanació. Tot seguit trobem una fornícula, rematada per un calvari.

Poc després divisem ja les primeres cases del poble d'on hem sortit al matí. Hi entrem pel final del carrer Major i fem cap a la plaça del mateix nom, on es dona per finalitzada aquesta marxa.

Del Control I al control J : 4,882 km/h.

Del Control J a l'Arribada : 4,846 km/h.

Hi ha aigua i altres begudes.

**AGRUPACIÓ
EXCURSIONISTA
TALAIA**

CARRER COMERC. N.º 4 - TELEF. 8931237
VILANOVA I LA GELTRÚ - EL GARRAF

XII MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

(xxvii marxa social)

relat complementari

Baix Penedès Alt Camp

LA JONCOSA

L'ALBÀ

ST MARC

10 de Març de 1985

El Montmell és un extens municipi del Baix Penedès que abraça un territori de 72,58 km². i que l'any 1981 comptava amb 162 habitants. De fet hi ha uns 180 habitants, ja que hi ha nombroses famílies que hi tenen la segona residència; hi viuen permanentment, però no s'hi empadronen. L'Ajuntament està situat al poble de la Joncosa. Escampats pel terme hi ha els agregats i nuclis d'Aiguaviva, can Ferrer de la Cogullada, Marmellar, Castell de Marmellar, el Montmell, les Masies de Santsuies, la Vall de Sant Marc, Torrossolla, Vallflor, can Joan de la Torre, la Moixeta i la Plana Bovera (Talaia Mediterrània). Alguns d'aquests nuclis estan totalment deshabitats i fins i tot en ruïna; altres són simplement urbanitzacions.

La principal ocupació dels seus habitants és l'agricultura; les terres de conreu tenen una extensió de 1.084 ha. (un 15%); les altres 6.174 ha. romanen incultes, ocupades per bosc i garrigues. Entre aquestes darreres, hi destaquen els coscons, les argelagues i les gatoses. Amb excessiva freqüència, digna d'una plaga bíblica, aquestes muntanyes han estat castigades per successius incendis. Tenim anotats els de l'abril de 1973, octubre de 1974, agost de 1976, març de 1978, juliol de 1979, març de 1984 i el més recent del gener de 1985.

En el terme hi ha algunes pedreres en explotació i més d'una granja de cria porcina. La vinya és el principal cultiu del municipi, seguint les hortalisses i els fruiters. La gastronomia compta amb tres establiments dedicats a la cuina catalana. Hi ha una carretera que enllaça amb el poble de la Bisbal del Penedès, i una altra amb Masllorenç, tot travessant la carretera de Valls. Una pista de muntanya uneix la Joncosa amb el caseriu de can Ferrer de la Cogullada, i una altra amb la Vall de Sant Marc. Hi ha interès en que en un futur més o menys llunyà, ambdues pistes esdevinguin carreteres que uneixin aquests nuclis escampats amb la capital del terme.

Aquest municipi presenta un terreny altament accidentat, participant de l'estructura geològica denominada bloc del Gaià, on un sòcol paleozoic és recobert per capes triàsiques coronades per les calcàries cretàciques. Aquest massís és solcat per diverses rieres i barrancs engorjats que tributen a diverses conques hidrogràfiques. El sector oriental desguassa a la riera de Marmellar, una de les branques principals del Foix. A la part central i meridional hi ha una xarxa de barrancs, el principal el de Sant Marc, que desemboquen a la riera del Vendrell, i la part nord-occidental, centrada pel barranc de Pedrafita, aboca al Gaià. Aquests barrancs configuren diversos conjunts muntanyosos separats uns dels altres, amb altures de certa consideració dins la qualificació de baixa muntanya amb què és denominat aquest sector de la serralada pre-litoral. Hi destaca la Talaia del Montmell amb 861 m., seguint el puig del Castellot amb 781 m., la Torre Milà amb 762 m., Sant Marc amb 711 m., les Forques 707 m., el Puigmoltó, 682 m., puig de la Cova, 673 m., el Puigfiguera, 653 m., Pla de Pallarets, 639 m., Plana Bovera (Talaia Mediterrània), 636 m., les Roques Altes-Plana Rameta, 610 m., Puig Francès, 550 m. i el Sumoi, 545 m.

Tot i la plaga d'incendis que han arrasat aquestes muntanyes, segueixen conservant l'atractiu que els ha conferit la natura. En el catàleg d'espais naturals a protegir, elaborat per la conselleria de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya i publicat a l'abril de 1981, hi figura el Montmell entre els 93 indrets escollits. No es concreta la zona ni l'extensió de l'espai a protegir, però és segur que deu estar centrat com a mínim en la serra del Montmell amb els característics cims del Castellot, la Creu i la Talaia.

El poble de la Joncosa està situat a 430 m. d'altitud, al faldar meridional de la serra que hem descrit. El nom és originat per les jonqueres que creixen a l'en torn dels indrets humits, fonts i rieres. La Joncosa és rica en aigua. La font de la Joncosa (la Dou), ja és citada en un document de l'any 1011. És tan abundosa que a l'edat mitjana fou utilitzada per a abastir una gran bassa amb l'aigua de la qual es feia funcionar un molí hidràulic, actualment enrunat però en procés de dignificació, netejant-lo dels herbots i runa que els cobria. Una altra font més propera és la de la Volta, existint-ne altres de menys importants. L'abundància d'aigua degué d'actuar com a atractiu perquè els templers hi establissin una comanda, traslladada de les Gunyoles d'Avinyonet. La veu popular diu que aquesta comanda estava situada en l'actual mas Vidal, notable i senyorial casa amb portal dovellat, baluart i una alta torratxa quadrada. Per la part del darrera es veuen sectors d'aquest casal bastits sobre un desigual pis roquer, delatant antigor. De totes maneres l'orde dels Templers fou extingida al 1312, i el 1367 la Joncosa era incorporada a la corona.

Seguint l'itinerari dels marxadors, sortirem de la plaça Major, seguint pel carrer del mateix nom. Passat el casal del mas Vidal, trencarem cap a l'església parroquial. Aquesta és dedicada a Sant Miquel, com totes les d'aquest sector, però popularment també és coneguda com de la mare de Déu del Remei. Tot passant-hi pel davant, podem constatar la curiositat que suposa trobar-se amb un inacabat temple de tres naus i sense teulada. L'església veritable té l'entrada per dins d'aquest clos incomplet.

Un costerut i pedregós camí ens portarà fins a una pista de muntanya, planera i de bon pis, que seguirem una bona estona i que deixem quan aquesta entrarà en un sector de bosc. Seguirem un corriol vorejat de gatoses que ens conduirà a una altra pista corresponent a una fallida urbanització. Seguirem altra vegada per un corriol que ens portarà a un sector de jonqueres que delaten l'existència d'aigua. Es veu algun bassiol i rases fetes amb la finalitat d'aprofitar el líquid i conduir-lo a les hipotètiques parcel·les de l'urbanització.

Font del Montmell

Una darrera pujada ens portarà fins a una font arranjada, amb bancs per a descansar i plàtans per a ombrejar-la. Prop hi ha una caseta-dipòsit edificada a l'època de l'urbanització.

Molt a prop, hi tenim l'antiga església de Sant Miquel del Montmell, consagrada a l'any 1598, que substituï la capelleta romànica que podem veure arrapada en un replanet del punxegut turó que fa de peanya al castellot.

Passarem a frec de tot el que queda d'una antiga pica baptismal d'inmersió. L'església, rectoria i cementiri són un munt de ruïnes. El petit agrupament ja estava deshabitat des del segle passat, però l'església guardava un magnífic altar major i es celebrava missa en algunes diades assenyalades. Tot cremà a l'any 1936. Actualment es fan esforços per a rehabilitar l'indret, i anualment es fa un popular aplec el dilluns de Pasqua granada, invitant els antics estadants del terme dispersos per altres poblacions. Es fa una audició de sardanes i s'obsequia els assistents amb un aperitiu.

Tornarem a fer cap a la pista de muntanya, futura carretera local. Per damunt nostre, podrem veure la capella romànica de Sant Miquel, restaurada a l'any 1949. És un notable exemplar d'una sola nau, amb una altra afegida posteriorment al costat nord, separada de la nau primitiva per dues arcades. Té la porta a la façana sud, i un absis a ponent amb arcuacions i bandes llombardes. Val la pena, un altre dia, visitar-la i enfilarse també fins al castellot. Aquestes ruïnes, situades a 781 m. d'altura, estan documentades ja a l'any 974, quan el bisbe de Barcelona, Vives, amb consentiment de la Seu i del comte Borrell II, concedí carta de franqueses als pobladors que anessin a habitar les terres del "castrum Monte-Macellum".

Església vella de Sant Miquel del Montmell

Aquest castell és una magnífica talaia per sobre la línia del Gaià i Camp de Tarragona, aleshores encara en poder o a l'abast fàcil dels aguidors de Mahoma. Era doncs un intent més de perllongar la reconquesta cap a ponent.

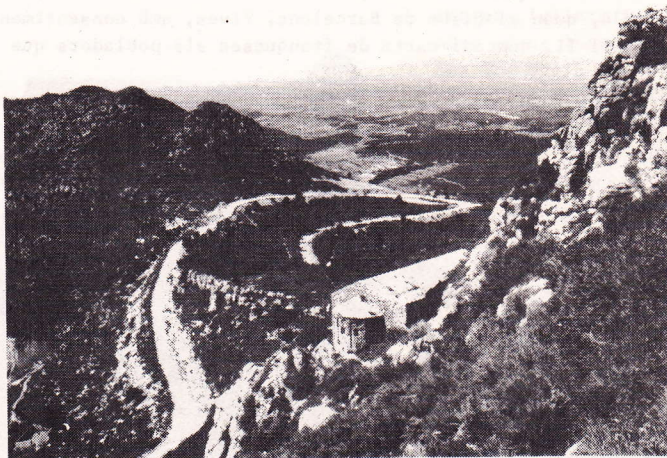
Ruïnes del castell del Montmell

El bisbat barceloní mantingué el seu domini d'aquest castell al llarg dels segles. La família dels Banyeres pretengué tenir drets sobre aquesta fortalesa, exercint-hi senyoriu i traspasant-lo per herència, però finalment no pogueren de mostrar que ningú els n'hagués fet donació, havent-hi de renunciar i rebent a canvi la quantitat de cinc-cents morabetins d'or. Això succeïa a l'any 1181. El terme comprenia aleshores l'actual de Vila-rodon amb Vilardida. La fortalesa continuà encara en servei durant llargues anyades. Si més no durant la guerra de Successió hi havia un regiment való que el guarnia. Els soldats alemanys hi vivien amb llurs mullers, i en l'arxiu parroquial hi constaven les actes de naixement de tres infants vinguts al món en aquell niu d'àligues, entre els anys 1715 al 1720.

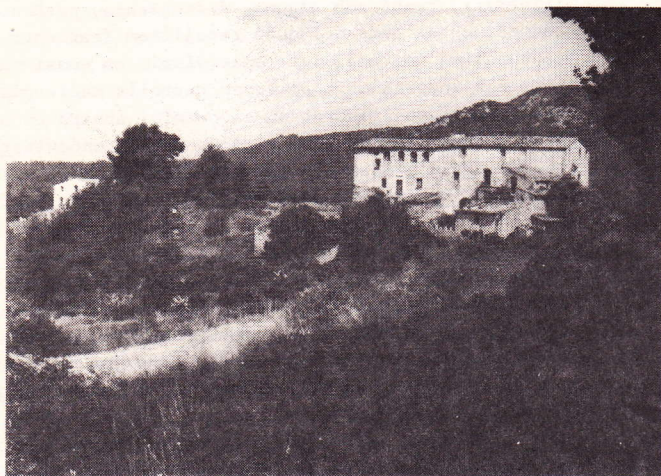
La pista segueix en direcció al collet de Sant Pere (660 m.), però abans d'arribar-hi agafarem una drecera que estalvia una ampla marrada. A l'esquerra ens queda el puig de les Forques, indret on antany eren executats els malfactors. Seguint novament la pista, es davalla en direcció a un xalet de construcció recent. Sense arribar-hi, s'agafa un corriol lateral i se segueix baixant en direcció a un grup de petits xalets. És un dels altres intents fallits de parcel·lar el Montmell. Aquí ni encertaren el nom. En una zona centrada en les antigues masies de Torrossolla i la Marquina, es plantejà una urbanització denominada Vall de Sant Marc, començant un error geogràfic, ja que aquesta vall està situada a llevant de la divisòria hidroliògica que separa les conques de la riera del Vendrell i la del riu Gaià. L'urbanització està a la capçalera del barranc de Pedrafita i per tant en la segona conca. A més, ha estat una de les zones castigades pel foc.

Deixant els xaletets a l'esquerra i passant per entre bosc, passarem a frec d'una coveta i poc més enllà d'una fonteta de minso dollet. Farem cap enfront de la gran masia de Torrossolla. En el fogatge de 1553 s'esmenta a en "Joan Güell de Torrassola". De torre no n'existeix cap en aquests rodals. En documents antics també s'esmenta la Torre del Codony. No gaire lluny de Torrossolla, tocant quasi a la carretera de can Ferrer, existeix el mas de cal Codony. L'única curiositat que pot contemplar-se és un magnífic trull de molturar olives, molt ben conservat i apedaçat.

Baixarem de Torrossolla per un antic i malparat camí de carro, vorejant les restes d'un forn de calç i es fa cap novament a una planera pista de muntanya a les envistes de les ruïnes del mas d'en Maginet. Al mapa cadastral hi diu "Masia de Maginito". Un camí lateral mena al llit del barranc del Montmell,

Capella romànica de Sant Miquel, collet de Sant Pere i Puig de les Forques

Mas de Torrossolla

que aquí porta un do-
llet d'aigua. Se se-
gueix per la vora d'uns
conreus i entrarem dins
d'un bosc per un corriol
marcat. Sortint a una
clariana, cal baixar no
vament prop del llit del
barranc passant a frec
d'una caseta que deu
guardar una bomba d'ai-
gua. Prop es veu l'an-
tiga masia del Coll de
l'Olivera (actualment
masia Parellada), amb
noves naus que allot-
gen bestiar porcí, els
grunyels dels quals po-
dem sentir de lluny.
En aquest sector hem re-
collit alguns fragments

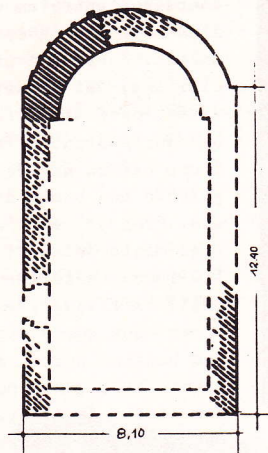
de sílex mig treballats. Al museu del Vendrell hi ha vestigis més notables d'aquest indret.

Es fa cap a la carretera de can Ferrer, deixant-la als pocs moments per a se-
guir un camí carreter en no gaire bon estat. Poc després el deixarem, enfilant-nos
per un dret corriol que de seguida esdevindrà més planer. Aquí hi recollírem una
punta de sageta de sílex, sense peduncle. Aquest camí era antigament de carro i l'a
bandó l'ha convertit en sender. Ens portarà, sense gaire esforç, a un collet on fi-
nalitza una pista forestal. Hi ha un ample camp de maniobra que sembla una era. És
el coll de can Baró, capçalera del barranc de cal Rei i on deixarem el terme del
Montmell per entrar al d'Aiguamúrcia. Seguirem ara per la pista que ens portarà a
una altra collada, la de can Cortada. Novament agafarem una drecera que ens estal-
via un revolt. Farem cap a un encreuament de pistes, seguint pel camí del mig en
direcció a unes cases properes.

Enfront, i cap a la dreta, tindrem la descarnada mole rocosa de la Roca Fer-
rana (789 m.). En els mapes és designat com a puig Albà. Vista des de la cara de
migdia no sembla pas tan alta. A mesura que hom va caminant, s'endevina, més que
no es veu, la petita boca d'una cavitat. A cop de vista no sembla tenir gaire im-
portància, però ben segur que té unes mides més que regulars, si és cert, segons
diuen, que en el curs de la darrera guerra civil fou un amagatall d'emboscats.
Resseguiem un camí que transcorre per entre vinyes i farem cap enfront mateix de
can Cortada, gran masia composta de diversos cossos d'edificis, habitatges, palle-
res i corrals, tot bastit sobre un promontori roquer que queda mig aïllat per da-
munt del barranc de Maltorrent, tributari, com també el de cal Rei, en el barranc
de Pedrafita, en les immediacions de can Ferrer. Malauradament no existeix cap pis-
ta per a vehicles que transcorri paral·lel a aquest curs hidrològic.

Enfront mateix d'aquesta masia cal agafar un corriol pujador, un xic malpa-
rat per les maldestres tallades de pins efectuades recentment. Ha estat precis se-
nyalitzar quasi tot el camí a causa de l'acumulació de brancatge abandonat preci-
sament sobre el sender. Recordem un recorregut fet uns vuit anys enrera pel mateix

Esquema de la planta de l'església del Castell Vell d'Albà segons J. Rals

Planta de la capella de Santa Maria de l'Albà

terament tectònic, o sigui, que la massa de roca assentada sobre un llit més tou, tendeix a fragmentar-se. No cal dir que qualsevol edifici contruït sobre una base tan inestable ha d'enderrocar-se a la curta o a la llarga. El temple romànic de Santa Maria es conservà en un relatiu estat fins a principis del segle actual. Tenia el sostre esfondrat però conservava les parets. Ara tot està per terra, aguantant-se encara un troç de l'absis. Les cases que li feien costat estan totalment enderrocades i cobertes de vegetació. El castell igualment és un munt de ruïnes. La tectònica que causa aquests esquarteraments, a la vegada provoca la formació de cavitats laberíntiques. Efectivament, mentre es preparava la cursa, en un dia de fred intens, observàrem la sortida d'un nuvolet vaporós d'entre les ruïnes. Apartant mates xopes d'humitat ens sorgí la boca d'una cavitat que encara s'està estudiant, sense poder-ne precisar la llargada o fondària, ja que és precis fer-hi treballs de desobstrucció.

itinerari, també amb algunes dificultats, però no tantes, en el curs del qual recollirem fragments de ceràmica ibèrica, fet repetidíssim en quasi tots els indrets on s'aixequen castells medievals. Precisament en l'indret on el corriol abasta un llom planer limitat per penyals, creiem endevinar hi indicis d'una antiga estació ibèrica, encarada a migdia i protegida dels vents del nord, molt al contrari del poblat medieval al qual ens apropem. Es travessa la plaça de maniobra del final d'una pista forestal i pujarem per un corriol erosionat per l'arrossegament de troncs. Segueix l'obstrucció parcial de brancatge abandonat i passarem per una portalada natural i que en el seu temps deuria estar reforçada, donant entrada al malparat recinte de l'Albà Vell.

De tots els diversos poblats fantasmagòrics que ens ha estat possible visitar, creiem que l'Albà Vell (680 m.), pot emportar-se la palma del martiri. I en aquest cas no acusàrem solament l'home com a principal culpable. La muntanya, com tot el terreny de la contrada, és de roca calcària, però aquest sector està sotmès a l'esquar-

Ruïnes de l'absis de Santa Maria de l'Albà Vell

Es conserven bona part de les muralles del que havia estat recinte del castell de l'Albà, amb una curiosa torreta rodona, esbaldregada i de poca altura, i per sota d'ella, tocant quasi a la capella, una no menys curiosa cambra amb sostre de volta, que hom diu era la presó. D'aquest castell situat en un contrafort occidental de la Roca Ferrana, se'n té el primer esment documentat a l'any 977, en què el bisbe Vives de Barcelona (el mateix que el de la carta de repoblament del Montmell) el cedeix, juntament amb el de Selma, a Guitard de Muradell, amb l'aprovament del comte Borrell II, naturalment, i amb el compromís d'acceptar el senyoratge epíscopal.

Es curiós considerar que al llarg de quasi deu segles (fins a l'any 1957), el bisbat de Barcelona ha regit l'Albà i Selma (llàstima que no hi fes res per a conservar-los), mentre que altres llocs com Aiguamúrcia i les Pobles, del mateix terme municipal, han format sempre part de l'arxidiòcesi tarragonina. Realment fou l'Albà municipi independent fins al segle passat, en què fou agregat a Aiguamúrcia. A més de l'Albà Vell (o de Dalt), en formaven part d'aquell terme els veïnats de cal Canonge (o Albà Nou o de Baix), el Masbarrat, la Caseta, el Corral Rubió i les Destres. La parròquia de Santa Maria fou traslladada, a l'any 1881, de l'Albà Vell a cal Canonge. L'Ajuntament d'Aiguamúrcia radica actualment a Santes Creus, i l'extens municipi engloba a més els pobles i veïnats de les Pobles, les Ordes i els Masos, la Planeta, Selma, la Destral, cal Pintor, els Gaïans, l'Hostalet, la Guixera, la Vilella, el Pla de Manlleu, Santa Agnès i la Masó.

Tot pujant a l'Albà Vell pot comprovar-se que l'indret és un excel·lent mirador sobre el camp tarragoní fins al límit que suposa la serra de Miramar. Si el dia és clar, es veu el litoral i les altes xemeneies flamejants de la petroquímica. Sortint per l'estreta entrada nord del recinte casteller, anirem baixant per un corriol que descriu diversos revolts per entre la vegetació característica de les obagues. En el seu temps aquest indret és idoni per a fer-hi collita de bolets. Al final de la davallada ens trobem enfront de la gran masia de can Bernat, com quasi totes les d'aquests rodals edificada sobre un promontori roquer i amb una vista excel·lent.

Des d'aquesta masia anirem remuntant el fondal del mateix nom per corriols imprecisos que transcorren per antigues feixes de conreu ara ermotades. A la capçalera, el camí va girant passant per entre garriga. Es passa pel costat de la Font Fresca o de can Bernat. Actualment el manantial és inaprofitable, sense broc i amb l'aigua entollada. Prop d'aquesta font s'han recollit vestigis arqueològics que podem veure al museu del Vendrell.

Poc més enllà, voregem una bassa seca, que ens han dit que rebia l'aigua d'una altra deu situada en el mateix fondal, un xic més enlairada, la font del Rector. El corriol esdevé més aspre i puja decididament en direcció al collet de cal Miracle (620 m.), on novament pot abastar-se un extens panorama en direcció a la serra del Montagut. A l'altra part del collet, voregem un gran dipòsit rodó i entrem en l'urbanització anomenada Font del Rector.

Poc més enllà del dipòsit, deixarem la pista que es dirigeix vers les ruïnes de cal Miracle, masia que no veurà el marxador, i baixarem per una decera que no és altra cosa que el llit d'un xaragall. Farem novament cap a una pista d'aquesta urbanització naufragada, amb escassa parcel·lació aconseguida i amb edificacions que més aviat mereixen el qualificatiu de barraques que de xalets. Anirem baixant de nivell dirigint-nos cap al fondal del Camp de la Bassa. Sobre nostre podrem veure la masia de can Rossell. Haurem donat, doncs, quasi la volta com-

pleta a la muntanya de Roca Ferrana, que en aquest sector d'obaga presenta uns contraforts acinglerats de certa espectacularitat, i més vegetació que a la part de soleia. Un corriol remunta el barranquet per on acostuma a transcórrer un dollet d'aigua, indret freqüentat pels senglars que hi van a abeurar. Almenys en moltes ocasions hem vist les petjades i hem sentit la fressa d'un animalot gros fugint per entre la vegetació i el pedruscall. El corriol ens portarà a la capçalera del barranquet, indret recobert de jonqueres. És el lloc anomenat Camp de la Bassa. Aquí s'inicia un trajecte per camí de carro entre conreus ben treballats. Són terres situades entre les masies de can Rossell, la Masó i la Manlleva i que seguei^u xen actives.

Travessat un collet es davalla per un antic camí fins a les immediacions de la Manlleva, gran masia que deixarem a l'esquerra. Fins fa pocs anys aquesta masia tenia anexa una torratxa o casa forta allargassada, construïda amb filades ben arreglerades de pedra picada. La vella construcció s'enderrocà i actualment conserva únicament la façana juxtaposada al cos de la masia de construcció poster^urior.

Mas de la Manlleva

Enfront, cap al fons de la vall, es veu una altra gran masia. És l'anomena^uda les Torres de S^uma, o simplement les Torres, que poss^ueix també adjunta una d'aquestes torres gò^utiques allargassades. També la Masó, masia citada anteriorment, compta amb una cons^utrucció de les matei^uxes característiques.

Seguint la ruta ens atànçarem a una al^utra masia, aquesta allargassada, com si fos un doble habita^utge. És el mas de can

Perot, conegut també per cal Petroli. El camí-pista que seguirem travessa camps de conreu i es dirigeix cap a una estretor de vall on conflueixen totes les rieres i rasots d'aquesta contrada per a formar el barranc del Montmell, que ja haurem conegut al matí. Es deixa un camí-pista que mena a les Torres i seguidament n'agafa^urem un altre a l'esquerra que ens portarà al mas Conillera, també conegut amb el nom de can Cosme. Tornem a entrar en terme del Montmell. Per pujar a aquesta masia hem de deixar el camí planer i seguir-ne un de costerut i pedregós. Prop de la masia es veuen alguns forats mig tapats amb pedres. Són avençons incipients, possiblement aprofitats com a llodrigueres i que hom creu que podrin ser l'origen del nom de la masia. Per sobre d'aquesta, entre el bosc, es veuen les ruïnes de cal Costella.

Des de la Conillera anirem remuntant un fondal ample i planer. A la dreta veurem les restes de cal Parent i passarem a frec de la font del mateix nom, sen^use arranjar i desaprofitant-ne l'aigua. Al poc farem uns revolts ascendents per un

camí imprecís i farem cap a la masia de can Solà, habitada fins fa pocs anys segons evidència - l'antena d'un televisor. A partir d'aquesta masia anirem ascendint novament. Vorejarem uns conreus i arribarem a un collet. Des d'aquí la pujada ja és directa cap a l'ermita de Sant Marc, tot travessant una zona cremada anys enrera. La capella està situada a 711 m. d'altura i la

Mas de la Conillera

construcció és d'origen romànic, conservant la portalada dovellada encarada a migdia. És d'una sola nau amb volta de canó un xic apuntada. Ampliada i modificada en la part de l'absis en estil gòtic. Porta amb arquivolta a la façana de migjorn. Campanar de cadireta on encara hi havíem vist la campana uns deu anys enrera. A un costat hi ha una taula de pedra que podria ser un antic i rústec altar. Anualment, en la diada de Sant Marc, o diumenge següent, es celebra un popular aplec on acudeix gent de tota la contrada. La imatge del Sant, habitualment venerada a la capella nova de can Sant Marc, és traslladada en processó fins a la capella sobirana, celebrant-hi missa i cantant-se els goigs. Després es torna la imatge a la capella jussana, al costat de la qual hi ha un espaiós local d'esbarjo per a fer ball i espectacle si convé.

En aquest turó, com quasi en tots els punxeguts i que són de bon talaiar, hi hem recollit trocets de ceràmica ibèrica molt fragmentada. No estranyem doncs que faci pocs dies es veiessin algunes cates obertes en ple corriol, fetes per algun arqueòleg que deu suposar que per aquest camí no hi passa ningú. Aquest corriol davalla fortament i es fa cap a la carretera d'Aiguaviva a can Ferrer. Enfront hi ha una gran pedrera en plena activitat. Fins i tot l'hem vista funcionar en dies festius. Cap a la dreta, més avall, hi ha la masia de can Magí Vidal. Travessarem la via asfaltada i seguirem pel camí de la part oposada, sortejant els pedrots procedents de la pedrera del costat.

Hem passat el coll de Sant Marc o de can Magí Vidal (580 m.), que separa dues conques hidrològiques. Entrem doncs a la Vall de Sant Marc, oberta, ampla, i conreada en aquest sector. Més endavant esdevé aspre i pedregosa al passar per sota les Ventoses, però de moment resulta agradable la visió de vinyes i fruiters ben conreats. La poma recollida en aquests contorns és d'excel·lent qualitat, com també les cireres i altres productes agrícoles. Les masies, en general, es veuen ben conservades i plenes de vida. El camí que seguirem voreja camps de pomeres i s'enfila pels costers. Sota nostre es veu la masia, un caseriu tanmateix, de can Sant Marc, amb la capelleta nova.

Anirem ascendint i veurem per sota nostre, a l'esquerra, la masia de can Saumell, deshabitada. Deu tenir certa antigor, ja que al 1735 hi habitava "Joseph Saumell del terme de Vallflor". A l'altra part de la vall es destaca la mole calcària de la Torre Milà, calcinada pel foc i amb aspres cingleres encarades al sud. Són conegudes diverses coves i avencs situats en aquells penyals i roquissars. El camí que seguim passa pel costat d'algunes esquerdes i engolidors, que demostren que tot aquest massís presenta mostres evidents de carstificació. El corriol va ascendint tot girant per salvar el contrafort més oriental de la serra del Montmell. Entrem aleshores en un sector calcinat per un incendi, trobant brancatge ennegrit per tot arreu. Deixarem un gros penyot a l'esquerra, caigut de la muntanya, i abastarem el llom de la serra. Aquí es perd el camí, tapat per branques renegrides i per argelagues que hi han crescut. Haurem de seguir un corriol (?) senyalitzat.

Des del llom de la serra podem veure algunes masies cap a llevant. La més propera i enrunada és can Gepot. No gaire lluny hi ha el grup de cases de l'antiga quadra de Vallflor. L'any 1341 s'esmenta un Berenguer de Vallflor i en el fogatge de 1553 és citat Pere Galofré de "Valflor". Un dels habitatges era una casa forta amb espitlleres a les quatre façanes i obra de tàpia. Enfront del caseriu, mirant cap a la vall, hi ha les restes d'una torreta de guàrdia. A la part oposada del fondal, per sobre del cementiri, hi ha el mas de la Torreta, amb una fortificació circular que li dóna nom i que complementaria el sistema de vigilància i de fensa d'aquest sector del Montmell.

El corriol senyalitzat ens portarà a un sector planer, curull d'argelagues i gatoes, on destaca un petit turonet punxegut, amb el cimall adornat amb petits monolits roquers. Al seu peu discorre un camí-pista que seguirem en sentit ascendent fins a fer cap al coll d'Arca, que enllaça les serres del Montmell i de la Cova. El topònim Arca és bastant curiós i freqüent en altres indrets de Catalunya. Coll d'Arca i serres d'Arca són llocs on hi ha o hi havia existit un dolmen. No seria inversemblant que un monument megalític hagués presidit aquesta contrada. Tot pujant per la pista podem observar que la roca calcària d'aquest

sector presenta uns estrats fullats, formant grans lloses amb les quals no seria difícil bastir un d'aquells antics sepulcres, desaparegut posteriorment per destrucció ocasional o erosió natural. Una guia excursionista de l'any 1934, assegura que en aquest indret han estat fetes troballes prehistòriques, concretament un sepulcre de l'eneolític.

25 d'abril, festivitats de Sant Marc

Fent un acudit fàcil, podríem dir que potser és més real aquesta Arca perduda que la cercada per l'Indiana Jones.

No gaire lluny d'aquest coll hi ha l'avenc de Carles V, cavitat utilitzada en el curs de les guerres carlines del segle passat, com a lloc on amagar els presoners pels quals es demanava rescat. Malauradament aquest sistema de recaptació continua vigent en altres indrets. Des del coll davallarem en direcció a la Joncosa, tenint a la dreta els alterosos espadats de la serra del Montmell. La Talaia i els cims immediats són utilitzats pels mariners del nostre litoral per a fixar les senyes que coordinen els seus punts de pesqueres. Aquestes muntanyes les designen amb el nom de "Mumell" i la serra que discorre de les Forques al Purroig, és "l'Enclusa".

Travessarem la capçalera del torrent del Prat, principal via de drenatge de les aigües pluvials de la vessant meridional del Montmell i que s'escola en direcció a la Bisbal del Penedès. Passarem pel costat d'unes plataformes encimentades que són el basament d'unes barraques desmuntables que són habilitades en èpoques de desforestació. Prop es veu alguna cabana de pedra de molt bona estampa. La presència d'alguns fruiters anuncia la proximitat del poble, però primer passarem per l'antiga masia d'en Campanera, amb el cos primitiu enderrocat i la casa nova deshabitada. En el fogatge de 1553 ja s'esmenta Joan Campanera. És un cognom bastant freqüent al Baix Penedès i contorns, recordant alguna altra masia del mateix nom.

És curiós constatar que la citada guia excursionista del 1934 descriu: "Abans tot era un magnífic pinar, aterrat per les cremes", referit als contorns del mas Campanera. Una cinquantena d'anys més tard es pot fer un comentari semblant en contemplar el bosc cremat al peu del puig de la Cova, per un incendi causat el passat mes de gener. La casa nova del mas Campanera és de construcció de principi de segle, i per un camí que voreja conreus anirem fins a la propera font arranjada amb taula i bancs, on hi ha la data 1928. Uns plàtans ombregen la raconada, quan hi ha fulles i sol. Hom diu que l'aigua que hi raja és sulfurosa. Passarem a frec del dipòsit circular i tornarem a fer cap al camí-pista. Al poc entrarem a la Joncosa pel mateix carrer Major, per on haurem sortit al matí. Haurem tancat el cercle i si el bon temps ens ha acompanyat, les incidències, bones o dolentes de la cursa, no tenen importància.

Joan Virella i Bloda

BIBLIOGRAFIA :

- . J. Iglésies i J. Santasusagna, Les valls del Gaià, del Foix i de Miralles, Reus, 1934.
- . J. Iglésies, La reconquesta de les valls de l'Anoia i el Gaià, R. Dalmau, ed. Barcelona, 1963.
- . P. Català i M. Brassó, Castell de Montmell, a "Els castells catalans", vol. III, pags. 809 a 814, Barcelona, 1971.
- . P. Català i M. Brassó, Castell d'Albà o de l'Albà, a "Els castells Catalans", v. III, pags. 487 a 494, Barcelona, 1971.
- . F. Udina, Llibre Blanc de Santes Creus, Barcelona, 1947.
- . J. Mª Sans i D. Guasch, Les ordinacions del Montmell (s.XV), Miscel·lània Penedesenca, 1979, pag. 221 a 246.
- . D. Guasch, La desamortització al terme del Montmell, Miscel·lània Penedesenca, 1981, p. 51 a 74.
- . A. Virella, El Montmell, a Gran Geografia Comarcal de Catalunya, v. 5, El Penedès i l'Anoia, p. 208 a 213, Barcelona, 1982.
- . P. Anguera i J. Carbó, Aiguamúrcia, a Gran Geografia Comarcal de Catalunya, V. 7 l'Alt Camp, p. 380 a 386, Barcelona, 1984.
- . V. Burón, Esglésies romàniques catalanes, Guia, Artestudi edicions, 2^a, ed., Barcelona, 1980.
- . J. Mª Gavín, Inventari d'esglésies, v. 6 i 10, (Alt Camp i Baix Penedès), Barcelona, 1980 i 1981.
- . E. Cruaïes, Esglésies romàniques del Penedès, Museu de Vilafranca, 1980.
- . E. Cruaïes i X. Virella, Piques baptismals d'immersió del Penedès i el seu entorn, Museu de Vilafranca, 1984.
- . J. RAis, Temple romànic del Castell Vell d'Albà, Alt Camp, Full informatiu del romànic n° 32, Barcelona, juliol, 1982.
- . J. Borrás, J. Mª Miñarro i F. Talavera, Catàleg espeleològic de Catalunya, V.2, Alt Camp, Conca de Barberà, Baix Penedès i Tarragonès, Barcelona, 1978.
- . Ll. Porta, L'Avenc de Carles V, Butlletí C.E.C. n° 466, Barcelona, març, 1934.
- . A. Lagar, Cavidades de Aiguaviwa, El Montmell, "Senderos", Butlletí de l'U.E.C. n° 165, Barcelona, octubre, 1972.

CARTOGRAFIA :

- . Fulls 418, Montblanc, 419, Vilafranca del Penedès, 446 Valls i 447 Vilanova i la Geltrú, del Instituto Geográfico y Catastral, E. 1 : 50.000.
- . Fulls 34-16 (418) Montblanc, 35-16 (419) Vilafranca del Penedès, 34-17 (446) Valls i 35-17 (447) Vilanova i la Geltrú, del Servicio Geográfico del Ejército. E. 1 : 50.000.

Caixa d'Estalvis del Penedès

**LA MÀ AMIGA
DE L'ESPORT**

Tallers Gràfics
VILASECA Rbla. Principal, 11 Vilanova i la Geltrú

XII Marxa d'Orientació per Descripció

XXVII Marxa Social

Comarques del

BAIX PENEDES i ALT CAMP

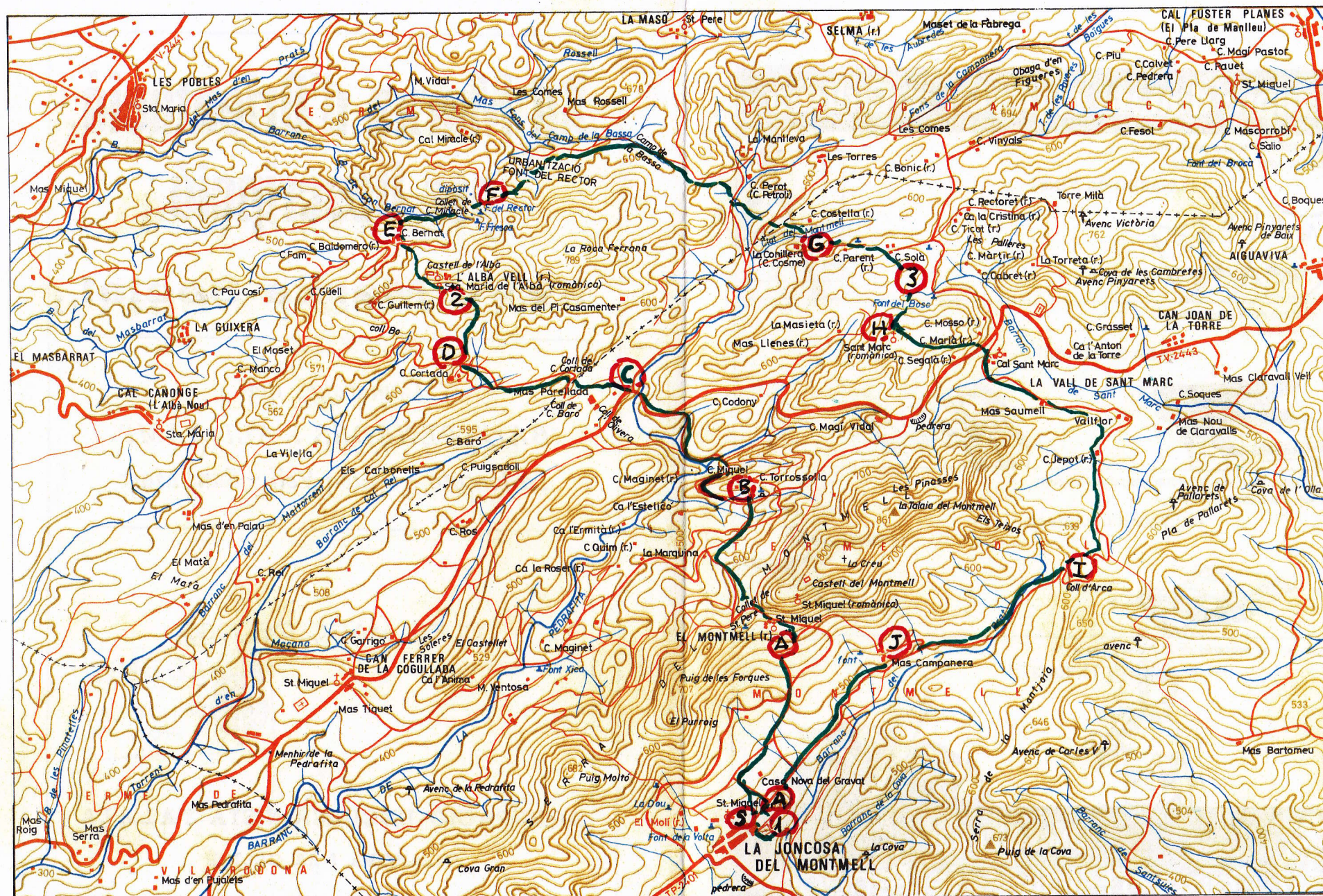
La Joncosa - l'Albà Vell - Sant Marc

10 DE MARÇ DE 1985

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA

VILANOVA I LA GELTRÚ

SIGNES CONVENCIONALS :

CARRETERA
CAMI PISTA
CAMINOI, CORRIOL
LIMIT DE TERME

TEMPLE
FONT
COVA
AVENC

ESCALA: 1 / 25 000
Distància entre corbes de nivell: 20 metres
0 km 1 km 2 km

TOPONÍMIA : JOAN VIRELLA I BLODA
DIBUIX : ANTONI SAGARRA I MAS (nº 18)

1985

Sempre donant suport a la Cultura

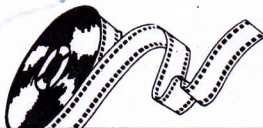
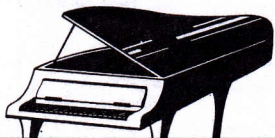
«La pintura és una poesia muda;
la poesia, una pintura cega.»

LEONARDO DA VINCI

«La música és el que m'ha fet
creure en Déu.»

ALFRED DE MUSSET

«No hi ha afalac, no hi ha trampa per a l'enginy,
com un llibre nou cada dia.»

BALTASAR GRACIAN

«L'art és una imitació de la Naturalesa.»

HORACI

Obra Cultural

Caixa d'Estalvis del Penedès
som de casa

Tallers Gràfics

VILASECA Rbla. Principal, 11 - Vilanova i la Geltrú

A.E. TALAIA

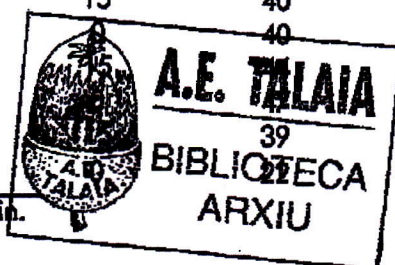
XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

XII MARXA D'ORIENTACIO PER DESCRIPCIO

10 DE MARÇ DE 1.985

La Joncosa - el Montmell - l'Albà Vell - la Conillera - Sant Marc - coll d'Arca

Étapes	Metres	Minuts	Neutralitzacions	Punts
De la sortida al control A	2.211	32	0	32
Del control A al control B	1.725	23	0	23
Del control B al control C	1.790	23	30	53
Del control C al control D	1.532	20	0	20
Del control D al control E	1.512	27	0	27
Del control E al control F	1.749	25	15	40
Del control F al control G	3.120	40		40
Del control G al control H	1.866	29		
Del control H al control I	3.389	47		
Del control I al control J	1.953	24		
Del control J a l'arribada	1.777	22		
Totals	22.618	5h. 12 min.		

A.E. TALAIA

XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

XII Marxa d'Orientació per Descripció

Dades tècniques:

El dia 10 de març se celebrà aquesta tradicional cursa excursionista organitzada per la nostra entitat. Aquest any el temps se'ns presentà força acceptable, però en canvi la inscripció no fou molt nodrida.

La marxa s'iniciava en el poblet de la Joncosa, capital de l'extens municipi del Montmell, al Baix Penedès. S'ascendia fins al petit i deshabitat nucli de Montmell, i des d'aquí cap al collet de Sant Pere, Torrossolla, coll de l'Olivera, coll de can Cortada, can Cortada, l'Albà Vell, can Bernat, font Fresca, coll de cal Miracle, urbanització Font del Rector, Camp de la Bassa, la Manlleva, can Perrot, la Conillera, can Solà, sant Marc, coll de sant Marc, coll d'Arca, mas Campanera i altra vegada a la Joncosa, final de la cursa.

El control de sortida era constituït per J.Julià, M.Pàmias, J. Candela i M.Dalmau, i estava situat a la plaça Major.

Control de pas 1, situat a la portalada del cementiri de Montmell.
Control: F.Sanmiguel.

Control A (regularitat), situat a la pista del Montmell, prop de l'església vella. Controls: A.Ordoñas i M.Miquel. Longitud trajecte: 2211 m. Horari: 32 minuts. Mitjana: 4,145 km/h.

Control B (neutralització), situat enfront de la masia de Torrossolla. Controls: A.Sagarra, V.Castro i M.C.Sagarra. Longitud trajecte: 1725 m. Horari: 23 minuts. Mitjana: 4,500 km/h.

Control C (regularitat), situat a la carretera de Can Ferrer, a l'entrada del camí de la Manlleva. Controls: J.Usieto, M.Aragonès i T.Moya. Longitud trajecte: 1790 m. Horari: 23 minuts. Mitjana: 4,669.

A.E. TALAIA

XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

Control D (regularitat), situat enfront de can Cortada. Controls: T.Fabré i P.Julià. Longitud trajecte: 1532 m. Horari: 20 minuts. Mitjana: 4,596 km/h.

Control de pas 2, situat entre les ruïnes del poblat de l'Albà Vell. Control: equip GREV.

Control E (neutralització), situat a can Bernat. Controls: M.Ferret, E.Collado i P.Garcia. Longitud trajecte: 1512 m. Horari: 27 minuts. Mitjana: 3,360 km/h.

Control F (regularitat), situat en una cruïlla de la urbanització Font del Rector. Controls: J.Carbonell i J.Torres. Longitud trajecte: 1749 m. Horari: 25 minuts. Mitjana: 4,197 km/h.

Control G (neutralització), situat al mas de la Conillera. Controls: J.Forgas, M.Masó i J.Alias. Longitud trajecte: 3120 m. Horari: 40 minuts. Mitjana: 4,680 km/h.

Control de pas 3, situat en una drecera del bosc de can Solà. Control: Ll.Forgas.

Control H (regularitat), situat al costat de la capella de sant Marc. Controls: L.Farràs, R.Farriol i J.Mestre. Longitud trajecte: 1866 m. Horari: 29 minuts. Mitjana: 3,860 km/h.

Control I (neutralització), situat al coll d'Arca. Controls: J.M. Also i J.Alegret. Longitud trajecte: 3383 m. Horari: 47 minuts. Mitjana: 4,318 km/h.

Control J (regularitat), situat a la font del mas Campanera. Controls: T.Muela i A.Ordoval. Longitud trajecte: 1953 m. Horari: 24 minuts. Mitjana: 4,882 km/h.

Control d'arribada, situat a la plaça Major de la Joncosa. Controls: J.Julià, E.Castaller i M.Pàmias. Longitud trajecte: 1777 m. Horari: 22 minuts. Mitjana: 4,864 km/h.

Equip de distribució i coordinació de controls: B.Forgas, S.Butí, M.C.Barceló, N.Martí i J.Virella. Tancament de cursa: J.Candela i M.Dalmau.

A.E. TALAIA

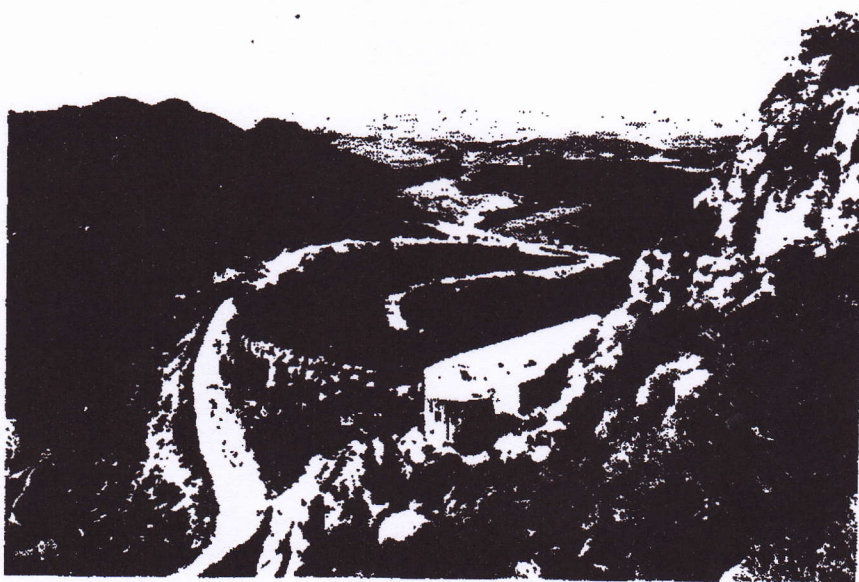
XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

El recorregut total de la marxa era de 22 km 618 m. i l'horari efectiu era de 5 hores i 12 minuts, que sumant-hi les neutralitzacions totalitzaven 6 hores i 27 minuts. Hi participaren 63 parelles, classificant 58 equips.

Anecdolari:

Enguany la cursa pecà d'excessiu trajecte i llarg horari, fet al qual ja no estaven acostumats la majoria dels participants en aquesta marxa que sol finalitzar a primeres hores de la tarda. Al transcórrer alguna part del trajecte per zona estepària, sense arbredes ni fonts, fou qualificada com de sucursal dels Monegros.

Com cada any, els marxadors comptaven amb un mapa a quatre tintes dibuixat per A.Sagarra, i al finalitzar se'ls lliurava un opuscle explicatiu. Al control de pas 2, situat a l'Albà Vell, els era oferta una fulla del GREV, amb l'esquema i detalls d'una cavitat descoberta en aquell lloc i encara en curs d'exploració.

Capella romànica de Sant Miquel, collet de
Sant Pere i Puig de les Forques

A.E. TALAIA
XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

**AGRUPACIO EXCURSIONISTA
TALAIA**
Comerç. 4 - T. 8931287
VILANOVA I LA GELTRÚ

SECCIO DE MUNTANYA

CLASSIFICACIO PROVISIONAL

CLASSIFICACIO DE LA XII MARXA D'ORIENTACIO PER DESCRIPCIO I
XXVII MARXA SOCIAL

<u>DORSAL</u>	<u>CLASIF.</u>	<u>NOM</u>	<u>PUNTS</u>
8	1	X. Lopez - J. Planas	12
52	2	F. Sancho - X. Planas	13
53	3	J. Blanes - P. Melendez	16-4-1
10	4	M. Ferrer - S. Batlle	16-3-4
48	5	J. Planas - R. Nuela	18
22	6	R. Casas - J. Ferrer	19-3-2-2-3-1
56	7	P. Fernandez - A. Poch	19-1-4-4-1-1
57	8	J.M. Plana - LL. Daviu	19-1-4-3-3
77	9	R. Florenciano - M. Ortiz	19-1-4-3-3
75	10	R. Llenas - R. Farras	20-1-4
80	11	J.M. Vives - C. Socias	20-0-6
17	12	R. Martí - B. Maria	21
43	13	E. Lopez - C. Junyent	22-2-0
42	14	F. Montaner - P. Moya	22-1-3
32	15	C. Roig - M. Bernado	23-3-3
71	16	V. Ferrer - M. Ferrer	23-0-4
60	17	J. Barniol - R. Mercade	24-1-2
23	18	A. Mañé - J. Martí	24-0-5
31	19	A.M. Aviles - P. Aviles	27
69	20	M. Carbonell - R. Gatell	29-0-2
66	21	E. Planas - J.M. Planas	29-0-1
3	22	I. Julià - M. Julià	32
62	23	M. Tort - R. Bertran	33
58	24	C. Nauts - A. Sempere	37
67	25	B. Figueras - A.M. Guevara	39
18	26	E. Oltra - E.C. Oltra	43-1-0
69	27	E. Artigas - M. Paterma	43-0-1
12	28	S. Manteca - J.M. Jorba	45
49	29	N. Martí - M. Planas	53-1-2
5	30	M. Enavent - I. Herreres	53-1-1
51	31	A. Ferrer - A. Sowell	67

EQUIPS RETIRATS

36 J. SIVILL - G. CAPDET
79 J. FERNANDEZ - I. OLLER

REPARTIMENT DE PREMIS EL DIA 24-5-85 A LES 20'30 h.

Vilanova i la Geltrú, 13 de març del 1985

P.D.: Les reclamacions a aquesta classificació s'han de presentar per escrit, abans del dia 9-4-85, a secretaria de l'entitat.

A.E. TALAIA
XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

SECCIO DE MUNTANYA

CLASSIFICACIO PROVISIONAL

CLASSIFICACIO XII MARXA INTERSOCIAL D'ORIENTACIO PER DESCRIPCIO I XII SOCIAL

<u>DORSAL</u>	<u>CLASIF.</u>	<u>NOM</u>	<u>PUNTS</u>	<u>ENTITAT</u>
55	1	S. Llenart - J. Caralt	14	U.E.C.
4	2	A. Gomez - T. Monfort	18-3-5	C.E. Molins Rei
1	3	M. Borrás - J. Rigol	18-3-4	C.E. Molins Rei
47	4	M. Ribas - M. Guatreases	18-3-1	S.M.C.N. Igualada
2	5	B. Burges - A. Llecha	19-3-5	C.E. Molins Rei
63	6	S. Massaguer - J. Tomas	19-2-5	U.E.C.
21	7	E. Vive - R. Hervás	20	U.E.C.
14	8	M. Aparicio - M.P. Nieves	23	U.E.C.
38	9	L. Altarriba - J. Lopez	25-2-2	C.E. Catalunya
40	10	A. Llopart - J. Fernandez	25-1-2	U.E.C.
27	11	A. Ingles - M. Garcia	26	U.E.C.
19	12	J. Busqueta - J.A. Perez	27-1-4	C.E. Catalunya
30	13	J. Macia - J. Amorós	27-0-3	U.E.C.
78	14	J. Castañer - J.M. Sans	30	C.E. BLAUS
33	15	J. Grau - E. Gelabert	31	C.E. BLAUS
29	16	J. Gimenez - M. Monella	33	C.M. HOSPITALET
25	17	T. Molero - I. Caralt	34	C.E. S.V. HORTS
46	18	P. Casals - J. Zamora	35	C.E. PENEDES
35	19	M. de la Peña - J. M. Cusco	38	C.E. PENEDES
65	20	F. Vila - J. Planas	42	U.E.C.
34	21	J. Casanova - D. Salvador	43	C.E. CATALUNYA
7	22	I. Casanova - X. Gasull	44	C.E. PIRENAIC
6	23	J. Gasull - J. Gasull II	45-2-0	C.E. PIRENAIC
28	24	R. Cortell - J. Planas	45-0-2	U.E.C.
37	25	J. Domenech - I. Treje	45-0-1	C.E. PENEDES
24	26	I. Surrales - E. Jón	48	C.E. CATALUNYA
26	27	R. Soler - J. Soler	55	C.E. CATALUNYA

EQUIPS RETIRATS

50	I. Fabregat - P. Castejon	U.E.C.
59	S. Llenart - D. Oriol	U.E.C.
61	F. Sanchez - R. Gerbi	U.E.C.

CLASSIFICACIO ENTITATS

1)	U.E.C.	53 punts
2)	C.E. MOLINS DE REI	55 "
3)	C.E. CATALUNYA	95 "
4)	C.E. PENEDES	118 "

Vilanova i la Geltrú, 13 de març del 1985

XXVII Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XII Marxa Intersocial 10 de Març de 1985

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA
T A L A I A
Comerç, 4
VILANOVA I LA GELTRU 08800
Telf. 93-8931257

reomplir a màquina o lletra d'impremta PER *DUPLICAT* - Només la col.(2)

XVII MARXA D'ORIENTACIO PER DESCRIPCIO

L'Entitat
domiciliada a
carrer núm. Tel.
inscriu els següents equips:

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
-----	-----	-----	-----	-----

[illegible]

DELEGAT DE L'ENTITAT

Enguany la vint-i-setena edició social i dotzena inter-social Les marxes d'orientació per descripció de l'A.E. Talaia

Aquest diumenge se celebra la Marxa d'Orientació per Descripció de l'Agrupació Excursionista Talaia de Vilanova. És el vint-i-setè any consecutiu que té lloc aquesta activitat excursionista. Hem parlat amb un dels organitzadors, Joan Virella, perquè ens expliqui el funcionament d'una marxa i ens en faci una mica d'història.

—**Com apareix la marxa?**

—La primera experiència es realitzà l'any 59. Feia quatre anys que s'havia constituït la Talaia, i la Junta Directiva es plantejà de fer una cursa social de muntanya tal com feien altres entitats excursionistes. Cal comentar que aquesta primera marxa no fou de descripció, s'havia de seguir un itinerari marcat en el mapa i interpretar-lo sobre el terreny. Per elaborar les mitjanes de temps es mesurà el recorregut amb un cordill de 500 metres. El mapa que es féu servir era un esbós ciclostilat. La modalitat d'orientació per descripció apareix l'any següent, el 1960, i des d'aleshores ja s'ha fet tradicional. Consisteix a lliurar, a cada etapa, als marxadors uns fulls ciclostilats on consta la

ció es féu en català, i es confeccionà un mapa imprès, sense corbes de relleus. La Talaia va accedir que la cursa social esdevingués intersocial per així beneficiar-se de la subvenció, per cobrir les despeses d'organització, en l'actualitat ja desapareguda. Així, doncs, la mateixa cursa excursionista té dos tipus de classificacions, classificacions per a socis i per a marxadors d'altres entitats.

—**Vint-i-set anys són molts; quines diferències es poden trobar entre les primeres edicions i les més recents?**

full annex de l'etapa anterior. Ara, en comptes d'això, es recull tot en un llibre que s'edita amb una subvenció de la Caixa d'Estalvis.

—**Pel que sembla, durant un temps ha estat, la Marxa de la Talaia, l'única en el seu estil.**

—Bé, durant molts anys ha estat així. Però ara ja hi ha imitadors.

—**I la participació?**

—La participació mai no és nombrosa, i sempre és variable; les més nombroses ratllen la centena d'equips. El que es veu és que, a les marxes competi-

persones de la Talaia ha anat resseguint les contrades del Penedès, i anotant curiositats naturals, atractius geològics, indrets pintorescos, salts d'aigua, en resum, apuntant una sèrie d'atractius excursionistes i culturals, que fan possible establir itineraris per tot el Penedès o zones properes. Així, l'any passat es realitzà a l'Anoia, enguany al Baix Penedès.

—**El recorregut?**

—A anys és molt variable, se n'han fet des de 15 a 25 quilòmetres.

—**Com es pren l'organització de la marxa dins la vostra entitat?**

—Bé, s'assumeix bé. En les tasques de control i organització la gent sempre respon. Cal destacar que la Talaia és l'única entitat excursionista de Catalunya, fora de Barcelona, que organitza actualment una cursa excursionista.

—**Cal anar-hi preparat d'alguna manera especial?**

—No, en absolut. El que sí que és positiu per a la gent que en tot l'any no camina és que prèviament a la cursa faci alguna altra caminada, per entrenar.

De fet, la marxa d'orientació

descripció del camí a seguir, amb detalls orientatius i ruta a escollir en les bifurcacions. Antoni Ordobàs fou l'artífex de les marxes.

—**Com es mesura el camí?**

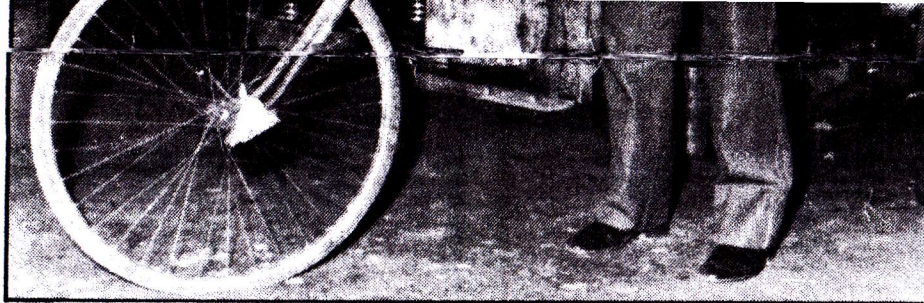
—A partir de la segona edició (60), deixem el cordill i es construeix un enginy compost per una roda de bicileta i un comptavoltes incorporat. Aquest aparell, que encara funciona, s'utilitza cada any.

—**I el temps, la mitjana a emprar en cada tram?**

—Els organitzadors fan el recorregut dues vegades, i en grup, i es fa la mitjana de tots els temps.

—**A què obeeix la doble nomenclatura de les edicions?**

—A partir de l'any 1974, la Federació Catalana de Muntanyisme acordà incloure la Marxa de la Talaia en el programa oficial de marxes. Aquell any fou la primera vegada que la descrip-

L'artefacte enginyat l'any 1960 per mesurar el camí a recórrer.

—Bé, canvis en la concepció de la marxa, hi ha per exemple el de passar a fer marxes que començaven en un punt i finien en un altre a fer-les d'itinerari circular els darrers anys. Això s'explica perquè a partir dels anys 70 l'ús de vehicle particular creix generalitzadament i comporta aleshores que s'ha de retornar al lloc d'origen per recuperar el cotxe. També, en convertir-se en intersocial, a part de l'ús del català, es féu obligatori la confecció de mapa. També abans en el full de descripció, hi anava un

ves, hi assisteix menys gent que a les no-competitives, com la marxa quilomètrica de Banyoles, o la marxa massiva Montseny-Montserrat, o l'embardissada d'Olot.

—**Per què es participa en una marxa?**

—Generalment, a les marxes, especialment a les intersocials, s'hi participa perquè s'està convençut que si no vas a la marxa per aquells indrets on transcorre no hi aniries mai. Si vas sol, acostumes a anar a llocs coneguts; en canvi, en llocs no tan concorreguts hi ha llocs molt bonics dins la humilitat de la zona.

—**Amb quins criteris s'escull l'escenari de la Marxa d'orientació per descripció?**

—Abans, fa temps, es feien ben a prop de Vilanova, per la raó que amb una passa trobaves la muntanya. Això ha canviat, i és imprescindible allunyar-te cada volta més. En principi es feia servir un llibre, «Les valls del Gaià, de Foix i de Miralles», i els itineraris els trèiem d'aquí. Ara, des de fa quinze anys, un grup de

per descripció no comporta dificultat.

—**Participar a la marxa creieu que és un esport o un fet cultural?**

—Bé, les dues coses indisso-lubles; ara, el que sí que és clar és que si no tens un esperit esportiu per participar-hi et perds el que la marxa pot donar de cultura.

—**Queda un remanent després d'efectuar la marxa?**

—És obvi, excursionísticament i cultural. Et queda el mapa concebut per a la marxa, i el llibret on hi ha tot l'itinerari descrit, juntament amb les referències culturals dels llocs per on s'ha passat i propers. És un material que altres entitats ens demanen, per fer-les ells, o la gent l'aprofita per fer l'itinerari ells sols. El mapa i l'altre material moltes vegades és enviat a la Diputació i a la Generalitat. Per exemple, en fer el mapa ens assegurem de la toponímia de la contrada, els masos, indrets pintorescos... i això és un material cultural valuós.

—**Per acabar, què aconsellàrieu als marxadors que participaran aquest diumenge?**

—Jo, recomano que es portin cantimplors, car és una zona amb poca aigua.

—**Per a inscriure's?**

A l'entitat o al lloc i hora de sortida ●

tothom

DIVENDRES 8 DE MARÇ DE 1985